

band

Pingel - 0:07

MdR, Jazzgeschiedenis 577, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 14, Count Basie, deel 5. Basie was geen businessman. In zijn orkest zat altijd een z.g. 'straw boss', een van de musici die voor het repertoire zorgde op de lessenaars, de band het podium opstuurde, zich bemoeide met vervoer en verblijf. En vaak de band leidde bij repetities en soms ook stiekem op het podium bij concerten, zonder dat het publiek dat echt merkte. In de jaren dertig was het Earle Warren, bij de nieuwe band van de jaren vijftig eerst Ernie Wilkins, daarna Marshall Royal. Allemaal lead altos, de eerste altsaxofonist, leider van de rietsectie. Later Lockjaw Davis en bij de huidige Basie Band waar Frank Foster voor staat, trompettist Sonny Cohn. Basie zelf maakte wel werk van de contracten, ook de platenmaatschappijen, was daarin bepaald niet hadig en dus manipuleerbaar. De eerste keer met ernstige gevolgen: 1937 toen het orkest na Kansas City in NYC was en niet, zoals met John Hammond afgesproken ^{naar} Columbia ^{ging} ~~ging~~, maar bij Decca terecht kwam. Bij Norman Granz met zijn Clef, Norgran en Verve labels ging het artistiek gesproken erg goed -Granz is een businessman maar een met een hoge moraal- en ik begrijp dan ook niet goed waarom Basie zomer 1957 ineens naar Roulette ging. Basie zweeg over dit soort gedoe steeds in alle talen, uit zijn autobiografie wordt men ook niets wijzer.

21 oktober 1957 werd in NYC voor Roulette de eerste session gedaan, voor de eerste van twee LP's waarvoor Neil Hefti alle stukken schreef en arrangeerde. Die eerste heette E=MC², de formule voor de atoombom, heruitgaven verschenen onder de titel 'The Atomic Mr. Basie' en de niet zo vrolijke hoes toonde dan ook een fraaie kleurenfoto van een atoombom-explosie. De Band. Snooky Young van de oude Jimmy Lunceford Band, Wendell Culley, Thad Jones en Joe Newman-trompet, Henry Coker, Al Grey en Benny Powell-trombone, Marshall Royal en Frank Wess-ait, Eddie 'Lockjaw' Davis en Frank Foster-tenor, Charlie Fowlkes-baritonsaxofoon. Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Eddie Jones-bas, Sonny Payne-drums. Eerste stuk: "Flight of the foo birds".
Count Basie a/h Orchestra: Flight of the foo birds (Neil Hefti)
1/4 - 3:36 - Roulette R-52003

"Flight of the foo birds" met Frank Wess-altsaxofoon, Thad Jones-cornet en Eddie 'Lockjaw' Davis-tenorsaxofoon. Hij was een formisabel solist, kreeg zijn eerste jobs nog voor z'n 20-ste, en was autodidact. Hij leefde van 2 maart 1922 tot 3 november 1987, deed alleen aan dit ene project mee, maar we komen hem later nog vaak tegen. Nu uit dezelfde session een stuk met trompettist Wendell Culley -het is kwa tempo zo ongeveer het moeilijkste voor een big band, want extreem langzaam. "Li'l darlin'".

Count Basie a/h Orchestra: Li'l darlin' (Neil Hefti)
2/laatst - 4:43 - idem

"Li'l darlin'". Een stuk met alleen 'Lockjaw' Davis: ~~XXXXXXXXXX~~ "Whirly bird".

Count Basie a/h Orchestra: Whirly bird (Neil Hefti)
2/1 - 3:48 - idem

"Whirly bird". Gaan we naar ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ het zesde stuk van deze session met ~~XXXXXXXXXX~~ de directeur als solist: "The Kid from Red Bank".

Count Basie a/h Orchestra: The Kid from Red Bank (Neil Hefti)
1/1 - 2:38 - idem

"The Kid from Red Bank" - Count Basie was geboren in Red Bank, New Jersey. Oh, en wat ik bij Basie deel 1 van dit hoofdstuk zei over de plaats waar hij overleed: dat was Hollywood in de staat Florida, niet California. De laatste drie stukken voor deze LP werden de volgende dag opgenomen: 22 oktober. U hoort ze alledrie, dit is met tenorsaxofonist Frank Foster: "Splanky".

Count Basie a/h Orchestra: Splanky (Neil Hefti)
2/3 - 3:32 - idem

"Splanky". Hierna met Frank Wess weer op altsaxofoon: "Fantail".

Count Basie a/h Orchestra: Fantail (Neil Hefti)
2/4 - 2:51 - idem

Na "Fantail" het laatste stuk, hier ook de afsluiting: Eddie 'Lockjaw' Davis in "After supper".

Count Basie a/h Orchestra: After supper (Neil hefti)
1/3 - 3:20 - idem

"After supper". Count Basie and his orchestra voor Roulette in NYC, 22 oktober 1957. Volgende keer ~~XXXXXXXXXX~~ ^{afnamen} uit de tweede LP met muziek van Neil Hefti, voorafgegaan door een ~~XXXXXXXXXX~~ ^{stuk} uit het CBS-TV-programma 'The Sound of Jazz'.

Dit was Jazzgeschiedenis 577, MdR.

NA 144401
29:10